

Paragraf 192 plat. zák. mluví o služném vůbec, a není jinak patrné, že by zde »služným« u soudců rozuměl jenom služné základní. Nutno tedy i zde zahrnovati pod »služné« jak služné základní tak i případné služné funkční dohromady, tedy souhrn obého.

Není sporno, že st-l obdržel při převodu základní služné 8. stupně ročních 31.500 Kč a funkční služné VI. b) ročních 5100 Kč. Obojí služné třeba podle shora dovozeného bráti dohromady, má-li se dospěti k služnému ve smyslu § 192 odst. 1. Ježto souhrn jejich činí 36.000 Kč, nepřísluší st-li nárok na přídavek na dítě ve smyslu § 192 plat. zákona. Poukaz na úředníky jiné nepřiléhá, ježto v daném případě jde o soudce, pro kteroužto kategorii státních zaměstnanců plat. zákon normuje služné způsobem jiným, nežli pro úředníky.

Č. 8111.

Živnostenské právo: O rozdílu mezi skutkovou podstatou přestupků podle §§ 25 a 32 živn. řádu.

(Nález ze dne 16. září 1929 č. 23.481/27.)

V ě c: Eustach P. v R. proti zemské správě politické v Brně o přestupek živnostenského řádu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Podle trestního rejstříku osp-é ve V. z 25. ledna 1927 byl st-l, jakožto majitel mlýna a pily v R. obviněn z přestupku §§ 25 a 32 živn. řádu spáchaného tím, že zřídil rámovou pilu a cirkulárku bez schválení živn. úřadu. Byv o obvinění tom slyšen, doznal st-l, že jeho otec, od něhož v roce 1924 mlýn s pilou převzal, nahradil asi v letech 1920 a 1922 sešlou rámovou pilu novou rámovou pilou, sešlou cirkulárku novou cirkulárkou, mínil však, že pouhá výměna strojů, které byly na pile již ode dávna, není takovou změnou provozovny, která by vyžadovala schválení úřadu. Když pak přes to byl pro uvedený přestupek dle § 132 živn. řádu potrestán pokutou 50 Kč, v případě nedobytnosti vězením 5 dnů, odvolal se k zsp-é, která nař. rozhodnutím nevyhověla odvolání, jelikož skutková podstata přestupku za vinu kladeného jest zjištěna. Nebyloť — jak se v nař. rozhodnutí dále praví — prokázáno, že podnik, který již po dlouhou dobu nebyl provozován, byl schválen v rozsahu, v jakém se provozuje nyní. Provésti tento důkaz náleželo st-li jako majiteli podniku, a to buď předložením schvalovací listiny neb alespoň údaji, na základě nichž by příslušné úřední listiny mohly býti nalezeny, což se však nestalo.

O stížnosti uvážil nss toto:

St-l byl první stolicí potrestán pro přestupek §§ 25 a 32 živn. řádu, spáchaný tím, že zřídil rámovou pilu a cirkulárku bez schválení živnostenského úřadu. V § 25 živn. řádu se jedná o tom, které živn. provozovny potřebují k svému zřízení úředního schválení, kdežto § 32 obsahuje předpisy o řízení při změnách předsevzatých na provozovnách již existujících.

Podle toho se trestní skutková podstata přestupku § 25 podstatně liší od trestní skutkové podstaty přestupku § 32 a jedná druhou navzá-

jem vylučuje. Přestupku § 25 dopuští se, kdo bez úředního povolení zřídí živn. provozovnu, schválení vyžadující, přestupku § 32 ten, kdo v provozovně po právu již trvající provede změny, v § 32 blíže charakterované a neučiní o tom živn. úřadu oznámení.

Byl-li tedy st-l potrestán pro přestupek §§ 25 a 32 živn. řádu, jest již tento výrok I. stolice nejasný potud, že z něho nelze s určitostí seznati, kterým z těchto, svou podstatou se různících přestupků ho vlastně úřad uznal vinným.

Nař. rozhodnutím bylo odvolání st-lovo zamítnuto, jelikož skutková podstata přestupku jemu za vinu kladeného je prokázána, neboť nebylo prokázáno, že podnik, který již dlouhou dobu nebyl provozován, byl schválen v rozsahu, v jakém se provozuje nyní. Tím žal. úřad zmíněnou nejasnost nálezu I. stolice nejen neodstranil, nýbrž doložkou, že závod **již po dlouhou dobu nebyl provozován**, ještě rozšířil potud, že vzniká pochybnost, zda nevycházel z předpokladu, že snad schválení závodu st-lovu jednou udělené, přetržením jeho provozování podle § 33 živn. řádu pomínulo. — — —

č. 8112.

Zaměstnanci veřejní: * Dosavadní přídavek z milosti k pensí zůstává při úpravě odpočivných požitků podle zák. č. 99/21 ve smyslu čl. I. § 1, posl. odst. cit. zák. percipientu zachován jenom potud, pokud souhrn dosavadních odpočivných požitků i s oním přídavkem jest vyšší, nežli požitky upravené podle zák. č. 99/21 (viz také § 2 vl. nař. č. 234/21).

(Nález ze dne 16. září 1929 č. 34.406.)

V ě c : Ludevít Sch. v B. proti oddělení ministerstva vnitra v Bratislavě o úpravu odpočivných požitků.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y : Usnesením municipálního výboru býv. župy zvolenské z 27. února 1917 byl st-l — župní kancelářský ředitel — pensionován s pensí 2.624 K a s bytovou pensí 600 K ročně; dále jest v usnesení tom uvedeno: »Vzhledem k záslužné činnosti Ludvíka Sch. při vedení kanceláře, která svého času odůvodnila také přiznání činovného přídavku v částce 500 K ročně, a vzhledem k tomu, že by bez tohoto přídavku dostal menší pensí než úředník se stejnou služební dobou, ale nižší hodnoty, odhlasoval municipální výbor na návrh pensijního výboru tento nyní již požívaný přídavek ročních 500 K ve smyslu § 97 pens. statutu z uznalivosti v celé částce jako plat z milosti na účet pensijního fondu«. Tato část usnesení byla schválena býv. uher. min. vnitra výnosem ze 6. dubna 1917.

Rozhodnutím z 15. února 1926 poukázal ministr pro Slov. st-li podle zásad zák. č. 310/24 tyto odpočivné roční požitky: 1. pensí 5.338-20 Kč, 2. drah. přídavek 1.896 Kč, 3. mimořádnou a nouzovou výpomoc 3.024 Kč, a vyslovil, že všechny tyto požitky zkracují se podle § 17 zák. č. 286/24 po dobu st-lova zaměstnání v měst. nemocnici v B. na polovinu.